Panel 1

Uzak Doğu'nun sisli dağlarının ardında, haritalarda olmayan bir yer vardı. Oraya sadece 'eksik' hissedenler ulaşabilirdi.

Panel 2

Bu vadide buğday değil, alkış yetişirdi. İnsanlar karınlarını görüntülerle doyururdu.

NotebookLM

Burada tek bir yasa vardı:
Kimse olduğu gibi görünemezdi.

Nergis sırtında ağır bir heybe taşıyordu.
Üzerinde tek kelime yazıyordu: Yetersizlik.

NotebookLM

Beni beğendin mi?
Vadide herkes pürüzsüzdü. Ama kimse kimsenin gözünün içine bakmıyordu.

Kim olmak istersin?
Meydanın ortasında biri vardı. Yüzleri yontuyordu. Kimlik satıyordu.
NotebookLM

Nergis dayanamadı.

Usta en parlak maskeyi çıkardı.

NotebookLM

Burada para geçmezdi.

Maske yüzüne geçtiği an, Nergis titredi.

NotebookLM

Harika!
Artık herkes ona bakıyordu.

Önemsiz...
Topraktan ince bir sarmaşık çıktı.
NotebookLM

Daha fazlası lazım.
Alkışlar eskisi kadar tat vermiyordu.

Bu seni ayakta tutar.
Daha ağır, daha parlak.
NotebookLM

NotebookLM

Bak ama dokunma.
O artık bir sergiydi.

Maskeni çıkar.
Yüzü kırışık bir adam yaklaştı.

NotebookLM

Ya sevilmezsem?
Nergis titredi.

Bu senin geleceğin.
Bilge sarmaşığı gösterdi.

NotebookLM

Ayna tutuldu.

Gözyaşları aktı.

NotebookLM

Bilge bekledi.

Maske sökülürken can yandı.

NotebookLM

Lora
Zaman geri gelmezdi, ama zincir gevşedi.

Lato
Bu benim.
Lora
Kırışıklar, izler, ama gerçekti.

NotebookLM

Şimdi özgürsün.
Herkes bakıyordu, ama alkış yoktu.

GÜP GÜP
(Kalp Atışı)
Sessizlik huzur vericiydi.

NotebookLM

Vadidekiler hâlâ parlıyordu. Ama yürüyemiyorlardı.

Serap Vadisi’nde kazanılan tek şey görünürlüktü. Kaybedilen ise hürriyet.

NotebookLM